

Repertoriumnummer 2018 / 000280
Datum van uitspraak 16-01-2018
Rolnummer 16/3271/A
Aud. nr.
arbeidsovereenkomst arbeider
Kies item EVT Tegensprekelijk eindvonnis

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €

Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel

Vonnis

Kamer 3

IN DE ZAAK:

De heer B [REDACTED]
woonplaats kiezende bij zijn raadsman Mr. Miep GROUWELS te 1030 Brussel, [REDACTED]
[REDACTED]

Eisende partij

Vertegenwoordigd door Mr. Liesbeth MONDEN *loco* Mr. Miep GROUWELS, advocaten;

TEGEN:

B [REDACTED],
met maatschappelijke zetel te 1070 Brussel, [REDACTED]
ingeschreven in de [REDACTED],

Verwerende partij – Verwerende partij op tussenvordering

Vertegenwoordigd door Mr. G [REDACTED] *loco* Mr. Wim DE GENDT, advocaten;

EN:

DE RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID,
openbare instelling met zetel gevestigd te 1060 Brussel, [REDACTED]

Verwerende partij in tussenkomst en vrijwaring – Eisende partij op tussenvordering

Vertegenwoordigd door Mr. Sven DE KERPEL *loco* Pieter DERVEAUX, advocaten.

1. PROCEDURE

De rechtbank houdt in het bijzonder rekening met de naleving van volgende wetten en heeft kennis genomen van de volgende procedurestukken:

- de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;
- de wet van 10 oktober 1967 houdend het Gerechtelijk Wetboek;
- het gedinginleidend verzoekschrift, neergelegd ter griffie op 28 november 2016;
- de beschikking art. 747 §2 Ger.W. van 10 januari 2017;
- de conclusies en syntheseconclusies voor de partijen neergelegd ter griffie;
- de neergelegde stukkenbundels.

De verzoeningspoging overeenkomstig artikel 734, lid 1 Ger. W. ter openbare terechtzitting van 5 december 2017 is mislukt.

De partijen zijn gehoord in hun pleidooien op de openbare terechtzitting van 5 december 2017. Vervolgens is de zaak in beraad genomen.

2. VORDERING

Eisende partij (hierna 'de heer B [REDACTED]' genoemd) vordert bij syntheseconclusie neergelegd op 3 juli 2017 (art. 748bis Ger.W.) de veroordeling van verwerende partij (hierna 'BVBA S [REDACTED]' genoemd) tot betaling van:

In hoofdorde, aangaande de tewerkstellingsperiode van 1 mei 2014 tot 5 maart 2015

- achterstallig loon:	26.560,80 euro
- eindejaarspremie 2014:	1.735,52 euro
- Vakantiegeld:	p.m. euro
- Opzegvergoeding:	1.808,34 euro

Daarnaast verzoekt hij BVBA S [REDACTED] tevens te veroordelen voor deze tewerkstellingsperiode tot het afleveren van alle wettelijk voorziene sociale documenten, met name:

- De loonbriefjes voor de prestaties van mei 2014 t.e.m. 6 maart 2015,
- De individuele rekening,
- Het bewijs van tewerkstelling,
- Een werkloosheidattest C4,
- De eindafrekening van het loon.

Tot slot verzoekt hij BVBA S [REDACTED] verder ertoe te veroordelen alle sociale bijdragen op de aan hem verschuldigde bedragen ook effectief aan de tussenkomen partij te betalen, zodat hij alle wettelijk voorziene voordelen opbouwt.

In ondergeschikte orde, inzake de tewerkstellingsperiode van 5 december 2014 tot 5 maart 2015

BVBA S [REDACTED] te veroordelen voor deze tewerkstellingsperiode tot betaling van

- achterstallig loon:	7.796,88 euro
- eindejaarspremie 2014:	216,94 euro
- Vakantiegeld:	p.m. euro
- Opzegvergoeding:	1.201,56 euro

Daarnaast verzoekt hij BVBA S [REDACTED] tevens te veroordelen voor deze tewerkstellingsperiode tot het afleveren van alle wettelijk voorziene sociale documenten, met name:

- De loonbriefjes voor de prestaties van december 2014 t.e.m. 6 maart 2015,
- De individuele rekening,
- Het bewijs van tewerkstelling,
- Een werkloosheidattest C4,
- De eindafrekening van het loon.

Verder verzoekt hij BVBA S [REDACTED] verder ertoe te veroordelen alle sociale bijdragen op de aan hem verschuldigde bedragen ook effectief aan de tussenkomende partij te betalen, zodat hij alle wettelijk voorziene voordelen opbouwt.

Hij vordert het tussen te komen vonnis gemeen te verklaren aan de tussenkomende partij, zodat deze de effectieve betaling van de sociale bijdragen op de aan conluant kosten verschuldigde bedragen in hoofdorde of in ondergeschikte orde kan opvolgen en laten uitvoeren.

De heer B [REDACTED] vordert tenslotte ook dat BVBA S [REDACTED] zou worden veroordeeld tot de kosten (inbegrepen de rechtsplegingsvergoeding, begroot op 262,37 euro) en dat het vonnis uitvoerbaar wordt verklaard bij voorraad, niettegenstaande alle verhaal en zonder borgstelling en kantonnement.

De RIJKSDIENST SOCIALE ZEKERHEID (hierna 'RSZ' genoemd) stelt bij conclusie neergelegd op 8 mei 2017 louter en alleen ter vrijwaring van zijn rechten, tegen de BVBA S [REDACTED] een tussenvordering in tot betaling van sociale zekerheidsbijdragen, opslagen en intresten ten belope van 1 euro provisioneel, onder voorbehoud van zijn recht afstand te doen van deze vordering nu het onderzoek bij haar diensten nog niet is afgesloten.

3. FEITEN

BVBA S [REDACTED] is een kleinhandel in vlees.

De BVBA S [REDACTED] baat 2 winkels uit, waaronder "Halal Centrum" gelegen te 1000 Brussel, Blaesstraat 222 en heeft een 10-tal werknemers in dienst.

Op 2 maart 2015 omstreeks 20u vond een controle plaats door de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg, waarbij werd vastgesteld dat de heer B [REDACTED] een vitrine aan het poetsen was met een blauwe werkschort aan, doch dat hij niet aan Dimona werd aangegeven en dat hij geen verblijfsvergunning noch een arbeidsvergunning had. (cfr. strafdossier – stuk 1 van de heer B [REDACTED] en stuk 1 van BVBA S [REDACTED])

Volgens de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg zou er sprake zijn van 2 inbreuken, namelijk:

- A. (als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber) de gegevens vereist krachtens het hierna vermelde koninklijk besluit van 5 november 2002, niet elektronisch meegedeeld hebben aan de instelling belast met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvat.
(Inbreuk op de artikelen 4 tot 8 van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels strafbaar

gesteld door artikel 181 van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek.)

- B. (als werkgever, aangestelde of lasthebber) arbeid te hebben doen of laten verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet was toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België.
(Inbreuk op artikel 4, §1, eerste lid, van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers.
Strafbaar gesteld door artikel 175, §1 van het Sociaal strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek.)

Dit proces-verbaal van vaststelling van inbreuken werd vervolgens verzonden enerzijds aan de arbeidsauditeur te Brussel en anderzijds aan de directeur-generaal van Afdeling van de juridische studiën, de documentatie en de geschillen van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg.

Na onderzoek kwam het arbeidsauditoraat tot de beslissing om dit dossier zonder gevolg te klasseren met als reden dat de strafbare feiten niet worden bewezen.

De heer B [REDACTED] houdt echter voor dat hij door BVBA S [REDACTED] werd tewerkgesteld vanaf eind april/begin mei 2014 tot 6 maart 2015, zodat hij meent nog recht te hebben op een aantal achterstallige vergoedingen.

Een minnelijke regeling bleef uit, zodat de heer B [REDACTED] is overgegaan tot inleiding van huidig geding.

4. BEOORDELING

A. Ontvankelijkheid

Partijen voert geen middelen aan ter betwisting van de ontvankelijkheid van de vordering.

De rechtbank stelt ambtshalve evenmin enige exceptie van onontvankelijkheid vast.

B. Gegrondheid

B.1. De vorderingen ingesteld door de heer B [REDACTED]

De vorderingen zoals ingesteld door de heer B [REDACTED] vallen of staan met het antwoord op de vraag of er tussen hem en BVBA S [REDACTED] een arbeidsovereenkomst heeft bestaan.

De heer B [REDACTED] houdt immers voor dat hij sinds eind april/begin mei 2014, zonder onderbreking, elke dag zou gewerkt hebben van 19 u 's avonds tot 2u 's nachts en dit tot 6 maart 2015 bij één van de kleinhandels in vlees van BVBA S [REDACTED] nl. 'Halal Centrum'. BVBA S [REDACTED] ontkent deze tewerkstelling en is stellig dat er tussen haarzelf en de heer B [REDACTED] nooit een arbeidsovereenkomst is tot stand gekomen.

1.

Een arbeidsovereenkomst is een overeenkomst tot het verrichten van arbeid waarbij de ene partij, de werknemer, zich jegens de andere partij, de werkgever, verbindt om in een verhouding van ondergeschiktheid aan of onder het gezag van een werkgever, tegen loon arbeid te verrichten. (Cass. 16 oktober 1987, *Arr.Cass.* 1987-88, nr. 96; Cass. 6 maart 2000, *JTT* 2000, 227; W. VAN EECKHOUTTE, *Sociaal Compendium '16-'17, Arbeidsrecht met fiscale notities*, Wolters Kluwer, Mechelen, 2016, 604)

Voor het bestaan van een arbeidsovereenkomst dienen derhalve 4 elementen aanwezig te zijn: een overeenkomst, arbeid, loon en gezag of ondergeschiktheid. (W. VAN EECKHOUTTE, *Sociaal Compendium '16-'17, Arbeidsrecht met fiscale notities*, Wolters Kluwer, Mechelen, 2016, 605)

Het bestaan van een arbeidsovereenkomst wordt niet vermoed.

Met toepassing van artikel 1315 van het Burgerlijk Wetboek en artikel 870 van het Gerechtelijk Wetboek is het de partij die gewag maakt van een arbeidsovereenkomst die het bewijs moet leveren van de feiten die zij inroept, zijnde in casu de heer B [REDACTED]

2.

Volgens de heer B [REDACTED] wordt het bewijs van de arbeidsovereenkomst geleverd door twee pertinente door de sociale inspectie vastgestelde feiten: de vaststelling van zijn aanwezigheid op 5 maart 2015 en een sms uitgaande van "MARTIL" (mogelijks doelend op Maarten HENDRICKX, één van de zaakvoerders van BVBA S [REDACTED]), waarin deze hem verzoekt om langs te komen.

Deze elementen laten echter niet toe te besluiten tot het bestaan van een arbeidsovereenkomst, laat staan van een arbeidsovereenkomst die zou hebben bestaan van eind april/begin mei 2015 tot 6 maart 2015.

In het licht van de supra genoemde punten die aanwezig dienen te zijn om van een arbeidsovereenkomst te kunnen spreken, dient immers het volgende te worden vastgesteld:

◊ Nopens het bestaan van een overeenkomst om tegen loon arbeid te verrichten:

Ook al is het niet vereist dat er een schriftelijke neerslag voor handen is van een arbeidsovereenkomst, neemt dit niet weg dat er aan de algemene vereisten voor het bestaan van een overeenkomst voldaan dient te zijn: de toestemming van de partij die zich verbindt, haar bekwaamheid om contracten aan te gaan, een bepaald voorwerp en een geoorloofde oorzaak als inhoud van de verbintenis (art. 1108 B.W.).

Het geven van *toestemming* is aan geen vormen onderworpen, doch uit geen enkel door de heer B. [REDACTED] voorgebracht element blijkt de wilsovereenstemming tussen partijen om een arbeidsovereenkomst te sluiten.

Het *voorwerp* van een arbeidsovereenkomst is enerzijds het verrichten van arbeid, anderzijds het betalen van loon.

De *arbeid* moet bepaalbaar zijn, wat niet het geval is met bepaalde oproepcontracten, luidens dewelke een werknemer te allen tijde kan gehouden zijn prestaties te verrichten waarvan noch het tijdstip, noch de omvang bepaald zijn.

Het Hof van Cassatie oordeelde dat als arbeid in de zin van de Arbeidsovereenkomstenwet dient te worden aangezien, de arbeid die een werknemer die zich daartoe bij overeenkomst heeft verbonden, tegen loon en onder het gezag van een werkgever verricht, onverschillig of het overeengekomen loon beperkt is en onverschillig of die arbeid wordt verricht als vrijetijdsbesteding, zonder het oogmerk een inkomen te verwerven (Cass. 10 maart 2014, S.12.0103.N, *JTT* 2014, afl. 1188, 220, en *NJW* 2014, afl. 305, 547, noot P. PECINOVSKY).

De rechtbank kan uit geen enkel objectief element afleiden wat het voorwerp van de beweerde arbeidsovereenkomst zou zijn op het vlak van de te verrichten arbeid.

De heer B. [REDACTED] beweert wel dat van hem verwacht werd dat hij de apparaten, de vitrines, de keukens en de wc's diende schoon te maken, doch het feit dat hij met een blauwe werkschort is aangetroffen in de gebouwen van BVBA S. [REDACTED] terwijl hij een vitrine poetste, is onvoldoende om met zekerheid aan te nemen dat hij met BVBA S. [REDACTED] is overeengekomen betreffende arbeid te leveren.

Ook over de tijdspanne waarin de verrichte arbeid zou zijn verricht tast de rechtbank in het duister: de heer B. [REDACTED] beweert, doch toont niet aan dat hij reeds sinds eind april/begin mei 2014 prestaties zou verrichten.

De foto's die hij daaromtrent als bewijsstuk bijbrengt zijn niet dienend: zij tonen enkel aan dat de heer B. [REDACTED] in de gebouwen van BVBA S. [REDACTED] aanwezig is geweest, gekleed in een blauwe schort, doch niet dat hij daar aanwezig was met toestemming van BVBA S. [REDACTED] teneinde arbeid te verrichten noch wanneer hij daar aanwezig was.

De verklaring die BVBA S. [REDACTED] geeft voor zijn aanwezigheid in haar gebouwen is plausibel: de heer B. [REDACTED] had een relatie met één van haar werknemers, de heer Y. [REDACTED], zodat hij zich op die manier gemakkelijk de toegang kon verschaffen. Mogelijks hoopte hij er zelfs een vaste betrekking uit de wacht te kunnen slepen door er geregeld op te duiken en zijn diensten aan te bieden...

Uit het strafdossier blijkt dat deze bewuste heer Y. [REDACTED] ter gelegenheid van zijn verhoor op 29 mei 2015 heeft verklaard dat de heer B. [REDACTED] niet voor BVBA S. [REDACTED] heeft gewerkt en inderdaad een seksuele relatie met de heer B. [REDACTED] gehad heeft, hetgeen de reden

is dat deze laatste daar soms aanwezig was (hetgeen letterlijk bevestigd wordt door de heer Y██████).

De foto's die de heer B██████ als stuk bijvoegt, zijn dan ook mogelijks door de heer Y██████ genomen en tonen naast beelden van de werkvloer, ook een lachende heer B██████ die zich daar blijkbaar aan het amuseren was, zonder dat hieruit enige overeengekomen arbeid kan worden afgeleid.

Tot slot maakt de argumentatie van BVBA S██████ nopens het feit dat zij reeds een vaste poetsvrouw, mevrouw M██████ in dienst heeft (zoals aangetoond in bijlage 4 van het strafdossier), zodat er geen nood was aan een bijkomende poetskracht, was de tewerkstelling van de heer B██████ geheel ongeloofwaardig.

Het bestaan van een arbeidsovereenkomst vereist tevens dat de partijen het eens zijn over de hoofdbestanddelen daarvan, waaronder de betaling van het *loon* (Cass. 2 oktober 1968, *Pas.* 1968, I, 129; Cass. 25 mei 1998, *RW* 1998-99, 918; Cass. 6 maart 2000, *JTT* 2000, 227; Cass. 29 oktober 2001, *RW* 2002-03, 462; Cass. 22 november 2004, *JTT* 2005, 25, noot; Cass. 11 december 2006, S.060020.N, *RW* 2007-08, afl. 35, Cass. 17 december 2012, S.12.0072.F; *Arbh.* Bergen 8 juni 2001, *JTT* 2001, 442).

Loon, in de algemene betekenis van het woord, is de tegenprestatie van arbeid die ter uitvoering van een arbeidsovereenkomst wordt verricht (Cass. 20 april 1977, *RW* 1977-78, 1886, concl. adv.-gen. H. LENAERTS; Cass. 3 april 1978, *RW* 1977-78, 2441, concl. adv.-gen. H. LENAERTS; Cass. 22 februari 1982, *RW* 1982-83, 2212).

In een zaak waarin een werknemer zich beriep op de betaling van een som 'in het zwart' om het (voort)bestaan van een arbeidsovereenkomst te bewijzen, oordeelde het Hof van Cassatie dat een werknemer die een som heeft ontvangen die niet als loon werd aangegeven bij de fiscale en de sociale administratie, tegen degene die hem die som heeft betaald, mag invoeren dat zij loon vormt dat hij ontvangen heeft als tegenprestatie van de arbeid die hij heeft verricht in uitvoering van een arbeidsovereenkomst.

Het algemeen rechtsbeginsel *fraus omnia corrumpit* doet daaraan geen afbreuk (Cass. 15 februari 2016, S.15.0020.F, *JTT* 2016, afl. 1244, 156, noot P. GOSSERIES; zie i.v.m. loon in het zwart ook nr. 1112, nr. 2464 en nr. 4394).

De heer B██████ beweert dat hij per nacht 25 euro mocht ontvangen, zodat dient te worden aangenomen dat dit volgens hem het loon was waar partijen het eens over waren.

Echter, hij laat na ook maar enig bewijsstuk voor te leggen nopens de daadwerkelijke betaling van dit loon. Er is geen enkel betalingsbewijs, kwitantie of dergelijke meer in het dossier aanwezig dat dit zou staven.

De wederzijdse verplichtingen van de partijen, het verrichten van de arbeid en het betalen van het loon, moeten daarnaast een *geoorloofde oorzaak* hebben, d.w.z. zij mogen niet in strijd zijn met de openbare orde en de goede zeden.

In casu rijst hier de vraag of er in casu sprake is van zwartwerk en zo ja, wat de implicaties hiervan zijn op het vlak van het geoorloofd karakter.

Een overeenkomst die tot doel heeft de werknemer loon "in het zwart", te bieden zonder enige sociale noch fiscale inhouding, steunt immers op een ongeoorloofde oorzaak en is absoluut nietig. De vordering die strekt tot het eisen van loonachterstallen en die gebaseerd is op een overeenkomst die aangetast is door absolute nietigheid, moet dan ook in principe hoe dan ook ongegrond worden verklaard.

Deze nietigheid kan echter niet worden ingeroepen t.a.v. de rechten van de werknemer die voortvloeien uit de toepassing van de Arbeidsovereenkomstenwet, met name wanneer een arbeidsovereenkomst nietig is wegens inbreuk op de bepalingen die de regelen van de arbeidsverhoudingen tot voorwerp hebben, d.w.z. de regelen van de arbeidsbescherming in de ruime zin van het woord (bv. het verbod van kinderarbeid, de regeling van tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten, ...).

Zo is een arbeidsovereenkomst gesloten in strijd met de regeling van tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten in beginsel absoluut nietig, maar verzet artikel 14 van de Arbeidsovereenkomstenwet zich ertegen dat de werkgever of de rechter die nietigheid tegen de werknemer inroepen (Arbh. Antwerpen (afd. Hasselt) 21 september 1988, *JTT* 1990, 14).

In casu blijkt dergelijke buitenlandse component wel degelijk aanwezig, nu de heer B. [REDACTED] over geen verblijfsvergunning, noch arbeidsvergunning beschikte. Dit maakt dat het ongeoorloofd karakter van de oorzaak niet tegen de heer B. [REDACTED] kan ingeroepen worden.

Dit volstaat echter enkel om van een arbeidsovereenkomst te kunnen spreken, als ook de andere vernoemde elementen aanwezig zijn.

◊ nopens de aanwezigheid van gezag

Voor het bestaan van een arbeidsovereenkomst is vereist dat de werknemer zijn arbeid verricht in een verhouding van ondergeschiktheid aan of onder het gezag van de werkgever.

Het uitoefenen van gezag houdt de bevoegdheid in om leiding te geven en toezicht te houden, zelfs indien die bevoegdheid niet effectief uitgeoefend wordt (Cass. 18 mei 1981, *Arr.Cass.* 1980-81, 1080).

De voor de arbeidsovereenkomst kenmerkende gezagsverhouding bestaat zodra iemand in feite gezag kan hebben over andermans handelingen (Cass. 15 februari 1982, *RW* 1982-83, 2210; Cass. 4 februari 2013, S.11.0051.F en S.11.0154, *JTT* 2013, afl. 1157, 201; Cass. 2 februari 2015, S.14.0050.F, *JTT* 2015, afl. 1218, 214; zie ook: Cass. 23 juni 1997, *JTT* 1997, 335 en Cass. 3 februari 2003, *RW* 2004-05 (verkort), 437, noot P. HUMBLET).

De feitenrechter oordeelt op grond van een onaantastbare beoordeling in feite of er al dan niet ondergeschiktheid aanwezig is (Cass. 14 maart 1978, *Arr.Cass.* 1978, 825; Cass. 19 oktober 1999, *RW* 2001-02, 92).

Bij het onderzoek nopens het bestaan van een band van ondergeschiktheid is de rechter ertoe gehouden de feitelijke toestand aan de hand van alle feitelijke elementen van de zaak te onderzoeken (Cass. 11 januari 1978, *Arr.Cass.* 1978, 558; Cass. 7 september 1992, *Soc.Kron.* 1993, 13, noot; zie ook: Cass. 6 februari 1995, *Soc.Kron.* 1995, 218, noot; Cass. 5 oktober 1998, *Soc.Kron.* 1999, 231, noot K. VAN DEN LANGENBERGH).

Het bestaan van een verhouding van ondergeschiktheid kan afgeleid worden uit een geheel van omstandigheden die slechts samen voorkomen als er een gezagsverhouding aanwezig is. Het bestaan van de voor een arbeidsovereenkomst kenmerkende gezagsverhouding wordt niet zozeer afgeleid uit een accumulatie van min of meer overtuigende indicieën, maar veeleer uit een coherent geheel van bedingen en feiten, dat een waarachtige bundeling uitmaakt van vermoedens die de reële wil van de partijen aantonen buiten elk bedrog om.

In casu haalt de heer B [REDACTED] als bewijs van de gezagsverhouding een SMS aan, uitgaande van "Martil, de slager", waarin deze vraagt om langs te komen.

BVBA S [REDACTED] ontkent niet dat deze SMS is uitgegaan van één van haar zaakvoerders, de heer M [REDACTED]. Wél is zij stellig dat dit bericht bedoeld was voor één van haar chauffeurs, heer [REDACTED] Y [REDACTED], zijnde de persoon waarmee de heer B [REDACTED] een relatie had.

Deze uitleg komt niet volledig waterdicht over nu de BVBA de heer Y [REDACTED] immers rechtstreeks had kunnen contacteren en geen uitleg geeft waarom zij dit niet heeft gedaan. Niettemin is de uitleg plausibel, want het bericht laat aan duidelijkheid te wensen over en de inhoud met de vraag om langs te komen kan bezwaarlijk geïnterpreteerd worden als een soort opdracht om arbeid te verrichten.

Ook het feit dat de heer B [REDACTED] op de terreinen van BVBA S [REDACTED] is aangetroffen volstaat niet om van een gezagsverhouding te spreken.

De plaats van tewerkstelling kan een aanwijzing van ondergeschiktheid zijn, omdat ze de werkgever de mogelijkheid geeft zijn recht van toezicht uit te oefenen. Ze is echter niet determinerend. (Cass. 2 april 1979, *JTT* 1980, 78)

Zoals supra reeds aangehaald, is de aanwezigheid van de heer B [REDACTED] op de bedrijfsterreinen immers te verklaren door de relatie die hij had met een werknemer van de BVBA.

Nu de rechtbank van oordeel is dat er geen arbeidsovereenkomst heeft bestaan tussen de heer B [REDACTED] en BVBA S [REDACTED], zijn de vorderingen van de heer B [REDACTED] -die allen gebaseerd zijn op het bestaan van een arbeidsovereenkomst-, ongegrond.

B.2. De tussenvordering van de RSZ

De RIJKSDIENST SOCIALE ZEKERHEID stelt bij conclusie, neergelegd op 8 mei 2017, louter en alleen ter vrijwaring van zijn rechten, tegen de BVBA S [REDACTED] een tussenvordering in tot betaling van sociale zekerheidsbijdragen, opslagen en intresten ten belope van 1 euro provisioneel, onder voorbehoud van zijn recht afstand te doen van deze vordering nu het onderzoek bij haar diensten nog niet is afgesloten.

Gelet op hetgeen onder B.1. werd beslist, is er geen aanleiding in te gaan op deze tussenvordering.

C. Gerechtskosten

1.

Art. 1017, eerste lid Ger.W. bepaalt dat, tenzij bijzondere wetten anders bepalen, ieder eindvonnis, zelfs ambtshalve, de in het ongelijk gestelde partij in de kosten verwijst, onverminderd de overeenkomst tussen partijen, die het eventueel bekrachtigt.

Art. 1017, tweede lid Ger.W., bepaalt hierop een uitzondering: behalve wanneer het geding roekeloos of tergend is, wordt de overheid of instelling, belast met het toepassen van de wetten en verordeningen bedoeld in art. 579,6°, 580, 581 en 582, 1° en 2°, ter zake van vorderingen ingesteld door of lastens de sociaal verzekerden persoonlijk, steeds in de kosten verwezen.

Het derde lid van voormeld artikel bepaalt dat met sociaal verzekerden worden bedoeld, de sociaal verzekerden in de zin van artikel 2, 7°, van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het "Handvest" van de sociaal verzekerde, hetzij "de natuurlijke personen die recht hebben op sociale prestaties, er aanspraak op maken of er aanspraak op kunnen maken, hun wettelijke vertegenwoordigers en hun gemachtigden."

2.

Uit deze bepalingen volgt dat de uitzonderingsregel inzake de gerechtskosten van het tweede lid van artikel 1017 Gerechtelijk Wetboek geldt bij vorderingen ingesteld door een sociaal verzekerde in de zin van het voormelde Handvest in een procedure zoals bedoeld in artikel 580, 2°, Gerechtelijk Wetboek.

3.

Krachtens artikel 4 Tarief Rechtsplegingsvergoeding worden de basis-, minimum- en maximumbedragen van de rechtsplegingsvergoeding voor een rechtspleging bedoeld in de artikelen 579 en 1017, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek in afwijking van de artikelen 2 en 3 vastgesteld volgens tabel 3 en 4.

4.

BVBA S [REDACTED] begroot de rechtsplegingsvergoeding in haren hoofde op een bedrag van 262,37 euro.

Hoewel dit de basisrechtsplegingsvergoeding is, geldig in het kader van procedures bedoeld in art. 579 en 1017,2^e lid Ger.W. en niet bij procedures zoals bedoeld in art. 578 Ger. W., zoals in casu nu de heer B [REDACTED] zijn vorderingen ten aanzien van BVBA S [REDACTED] steunt op het bestaan van een arbeidsovereenkomst, is het niet aan de rechtbank om deze te vermeerderen, gelet op het *non ultra petita* beginsel.

De heer B [REDACTED] wordt, gelet op art. 1017, eerste lid Ger.W., veroordeeld tot de betaling van deze rechtsplegingsvergoeding.

5.

De dagvaarding in tussenkomst en vrijwaring creëert een eigen procesverhouding tussen de eiser in tussenkomst en vrijwaring en de verweerder in tussenkomst en vrijwaring. De partij die in het kader van deze procesverhouding in het ongelijk wordt gesteld, dient een rechtsplegingsvergoeding te betalen aan de andere in het gelijk gestelde partij (zie o.m. J.-Fr. Van Drooghenbroeck en B. De Coninck, "La loi du 21 avril 2007 sur la répétibilité des frais et honoraires d'avocat", JT 2008, (37), 44, nr. 22ter; V. Pire, "Questions d'actualité en matière de répétibilité des frais et honoraires d'avocat", P&B 2009, (4), 9, nr. 32; S. Voet, "Rechtsplegingsvergoeding per gerechtelijke band: Where will it all end?", RW 2010-11, (888), 889-890, nr. 5).

In casu valt de vordering die de heer B [REDACTED] telt ten aanzien van de RSZ het toepassingsgebied van art. 1017, tweede lid Ger.W. en betreft het een vordering zoals bedoeld in artikel 4 Tarief Rechtsplegingsvergoeding.

Dit betekent dat de RSZ in de kosten van het geding in hoofde van de heer B [REDACTED] dient te worden verwezen.

Deze laatste begroot de kosten in zijn hoofde op een rechtsplegingsvergoeding van 262,37 euro, echter te herleiden naar 131,18 euro, nu de vordering in tussenkomst en vrijwaring die hij stelt ten aanzien van de RSZ niet in geld waardeerbaar is.

De rechtsplegingsvergoeding, verschuldigd in de procesverhouding tussen de eiser en de verweerder in gedwongen tussenkomst en vrijwaring, dient immers afzonderlijk te worden begroot in functie van het eigen voorwerp van de dagvaarding in tussenkomst en vrijwaring (J.-Fr. Van Drooghenbroeck en B. De Coninck, "La loi du 21 avril 2007 sur la répétibilité des frais et honoraires d'avocat", o.c., 44, nr. 22ter; S. Voet, "Rechtsplegingsvergoeding per gerechtelijke band: Where will it all end?", o.c., 891).

**OM DEZE REDENEN
DE RECHTBANK**

Rechtsprekend in eerste aanleg en op tegenspraak;

Verklaart de vordering van de heer B ██████ ontvankelijk, doch ongegrond;

Verklaart de tussenvordering van de RIJKSDIENST voor SOCIALE ZEKERHEID ontvankelijk, doch ongegrond;

Veroordeelt enerzijds de heer B ██████ tot de kosten van het geding, zijnde deze in hoofde van BVBA S ██████ begroot op een rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 262,37 euro en veroordeelt anderzijds de RIJKSDIENST voor SOCIALE ZEKERHEID tot de kosten van het geding, zijnde deze in hoofde van de heer B ██████ begroot op een rechtsplegingvergoeding ten bedrage van 131,18 euro.

Vonnis gewezen door :

Sarah BEECKMAN, rechter, voorzitter van de kamer

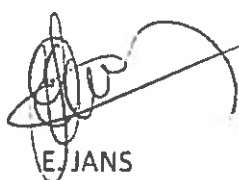
Elsje JANS, rechter in sociale zaken, werkgever

Denis DE MEULEMEESTER, rechter in sociale zaken, werknemer-arbeider

met bijstand van N. NEIRINCKX, afgevaardigd griffier.

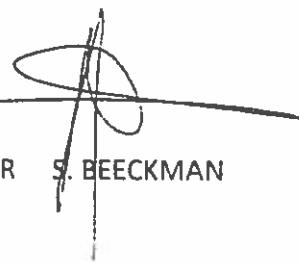
N. NEIRINCKX

E. JANS

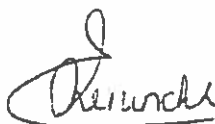
D. DE MEULEMEESTER

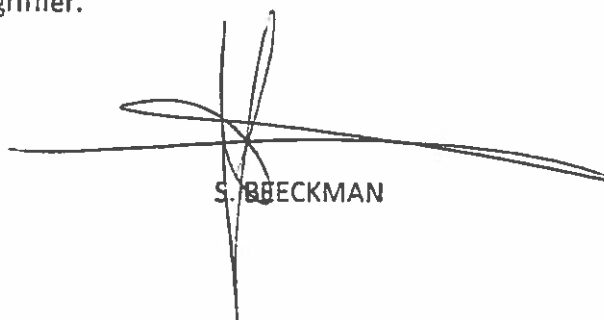
S. BEECKMAN

en uitgesproken op 16-01-2018

in openbare terechtzitting van de 3DE kamer van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel door S. BEECKMAN, rechter, voorzitter van de kamer, met bijstand van N. NEIRINCKX, afgevaardigd griffier.

N. NEIRINCKX

S. BEECKMAN